

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

Pilda datornicului nemilostiv

IERTAREA, POARTĂ SPRE VEȘNICIE

DUMINICA A 11-A DUPĂ RUSALII
(Pilda datornicului nemilostiv)

SF. PROROC ZAHARIA ȘI
DREAPTA ELISABETA, PĂRINȚII
SFÂNTULUI IOAN BOTEZĂTORUL

Evangelhia de astăzi ne arată
cum judecă Dumnezeu
și cum judecă oamenii.
Sfântul Evanghelist Matei
ne spune că Petru L-a întrebat
pe Mântuitorul Iisus Hristos:
„Doamne, de câte ori va greși
față de mine fratele meu
și-i voi ierta lui?
Oare până de șapte ori?”
(Matei 18, 21)

Petru gândea că - așa cum știa din Vechiul Testament - trebuie să ierte de trei ori, dar el vrând să-și arate mărinimia sufletului său I-a luat-o înainte Mântuitorului și I-a spus: „Oare până de șapte ori?” Hristos i-a răspuns: „Nu zic ție până de șapte ori, ci până de șaptezeci de ori câte șapte.” (Matei 18, 22)

Răspunsul dat de Mântuitorul I-a năucit pe Petru. Dar acesta ne arată cum judecă Dumnezeu și cum judecă oamenii.

Cifra șapte în concepția iudaică exprimă desăvârșirea. Aceasta ar însemna că poți greși fratelui tău de 490 de ori. Numai că de „șaptezeci de ori câte șapte” în calculul matematic al lui Dumnezeu înseamnă nu de 490 de ori, ci fără număr. La Dumnezeu iertarea este infinită. Ea nu are limite matematice.

Sfântul Evanghelist Luca spune că: „De-ți va greși fratele tău, dojenește-l și dacă se va pocăi, iartă-l. Și chiar dacă îți va greși de șapte ori într-o zi și de șapte ori se va întoarce către tine, zicând: Mă căiesc, iartă-l.” (Luca 17, 3-4)

Și pentru a explica cele spuse,

Mântuitorul a rostit pilda datornicului nemilostiv. Ea aduce în atenția ascultătorilor comportamentul unui împărat „care a voit să se socotească cu slugile sale.” (Matei 18, 23)

Ideea de bilanț financiar periodic nu ne este străină. Ea se regăsește și astăzi în contabilitate, chiar și în cea bisericească. Și începând să se socotească cu slugile sale, i-a fost dus un datornic cu 10.000 de talași (10 milioane de euro). Este cel mai mare număr folosit în calculul monetar al Orientului Apropiat. La vremea bilanțului, „neavând el cu ce să plătească, stăpânul său a poruncit să fie vândut el și femeia lui și copiii și toate câte are, ca să se plătească datoria.” (Matei 18, 25)

Conștient de pedeapsa de care era pasibil, datornicul a recurs la o formă de rugăciune, însoțită de câteva gesturi liturgice: „Deci, căzându-i în genunchi, sluga aceea i se închina, zicând: Doamne, îngăduiește-mă și-ți voi plăti ție tot.” (Matei 18, 26)

Rugăciunea i-a fost ascultată. Stăpânul s-a milostivit, i-a dat drumul și

i-a iertat datoria.

După ce i-a iertat datoria, acel slujitor, ieșind de la împărat, a întâlnit pe cale pe unul ce slujea împreună cu el și care îi datora 100 de dinari. A pus mâna pe el și sugrumându-l i-a zis: „Plătește-mi ce ești dator.” Neavând cu ce plăti, l-a aruncat în închisoare. Comportamentul său nu a rămas fără ecou. Atunci stăpânul, chemându-l, i-a zis: „Slugă vicleană, toată datoria aceea ți-am iertat-o, fiindcă m-ai rugat. Nu se cădea, oare, ca și tu să ai milă de cel împreună slugă cu tine, precum și eu am avut milă de tine? Și mâniindu-se stăpânul lui, l-a dat pe mâna chinătorilor, până ce-i va plăti toată datoria.” (Matei 18, 32-34) O sentință pentru veșnicie!

De ce s-a mâniat stăpânul? Pentru că nu l-a iertat pe fratele său. Parabola are o dimensiune eshatologică, vizează Judecata de Apoi. „Tot așa și Tatăl Meu cel ceresc vă va face vouă, dacă nu veți ierta, fiecare fratelui său, din inimile voastre.” (Matei 18, 35) ✦

Părintele Dinu

SFINȚII ȘI DREPTII PĂRINȚI IOACHIM ȘI ANA - OCROTITORII FAMILIEI

Sfinții și dreptii Ioachim și Ana sunt părinții Maicii Domnului. Prăznuirea lor are loc în 9 septembrie, a doua zi după Nașterea Maicii Domnului, iar adormirea Sfintei Ana se prăznuiește în 25 iulie.

Sfântul Ioachim era din tribul lui Iuda și descendent al Regelui David. Ana era fiica preotului Matan, din tribul lui Levi, asemenea Marelui Preot Aaron. Matan a avut trei fiice: Maria, Zoe și Ana. Maria s-a căsătorit în Betleem și a născut-o pe Salomeea, Zoe s-a măritat și ea în Betleem și a născut-o pe Elisabeta, mama Sfântului Ioan Botezătorul și Înaintemergătorul Domnului, iar Ana s-a măritat în Nazaret cu Ioachim și la o vârstă înaintată a născut-o pe Maica Domnului.

Ioachim și Ana au fost căsătoriți timp de cincizeci de ani fără să aibă copii. Ei au trăit în liniște și credință, chivernisindu-și cu înțelepciune averea lor: o treime din venitul lor pentru ei, o treime săracilor și o treime Templului.

Odată, pe când erau deja bătrâni și erau în Ierusalim să jertfească Domnului, Marele Preot Isahar l-a muștrat pe Ioachim: „Tu nu ești vrednic să aduci jertfă cu aceste mâini

sterpe”. Cei care aveau copii l-au înghiontit pe Ioachim, dându-l la o parte ca pe unul nedemn de a jertfi Domnului, căci a nu avea copii era privit atunci ca o pedeapsă divină. Acest lucru a adus multă amărăciune în sufletele celor doi soți, care ajuseseră deja la o vârstă înaintată, iar ei au plecat acasă cu inima îndurerată. Atunci, cei doi au început să se roage Domnului să facă cu ei o minune, dăruindu-le un prunc la bătrânețe, așa cum făcuse cu Avraam și cu Sara.

Îngerul Domnului le-a dat într-o bună zi vestea că vor avea „o fiică mult binecuvântată, prin care toate neamurile pământului se vor binecuvânta și prin care va veni mântuirea lumii”. Curând Ana a rămas însărcinată, iar peste nouă luni a născut-o pe Sfânta Fecioară Maria. Zămisirea Maicii Domnului este prăznuită de Biserică pe 9 decembrie, iar Nașterea Maicii Domnului pe 8 septembrie.

La vârsta de trei ani, Ioachim și Ana au dus-o pe Sfânta Fecioară la templu și au închinat-o slujirii lui Dumnezeu, încredințând-o preotului Zaharia. După ce părinții ei au adus jertfe Domnului, după obicei, au lăsat-o împreună cu celelalte fecioare în încăperile Templului să crească acolo. Biserica prăznuiește Intrarea în Biserică a Maicii Domnului în 21 noiembrie.

În România, cinstitele moaște ale Sfinților și Dreptilor Părinți Ioachim și Ana au fost aduse la Catedrala Patriarhală din București cu binecuvântarea Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, pe 23 august 2013, de către o delegație a Bisericii Ortodoxe din Cipru. Timp de trei zile mii de credincioși s-au putut închina la moaștele celor care sunt ocrotitorii familiei. ❀

Să ne lăsăm cu încredere în voia lui Dumnezeu!

Mare lucru este să se lase cineva în Măinile lui Dumnezeu! Oamenii își fac planuri și încearcă să le realizeze, dar fără să ciulească urechile, fără să asculte care este voia lui Dumnezeu și fără să se conformeze ei. Trebuie să ne lăsăm cu încredere în seama lui Dumnezeu, ca El să ocârmuiască lucrurile, iar noi să ne facem datoria noastră cu mărime de suflet. Dacă unul nu se

încrede în Dumnezeu, așa încât să se lase pe sine cu desăvârșire în Măinile Sale, se va chinui. De obicei, oamenii aleargă mai întâi la mângâierea omenească și, după ce sunt dezamăgiți de oameni, abia atunci scapă către Dumnezeu. Dar dacă vrem să nu ne chinuim, să cerem de la început mângâierea dumnezeiască, deoarece aceasta este singura mângâiere adevărată. Nu ajunge credința (aici, credința are sensul de

acceptare în mod simplu a existenței lui Dumnezeu, care nu ajunge pentru a duce o viață în Hristos corectă, deplină), ci este nevoie și de încredere în Dumnezeu. Încrederea în Dumnezeu atrage ajutorul Lui. Creștinul crede și se încrede pe sine lui Dumnezeu până la moarte, și atunci vede limpede cum Mâna lui Dumnezeu îl mântuiește. ❀

Sfântul Cuvios Paisie Aghioritul

Anunț umanitar

Luni, 13 septembrie 2021, se deschide noul an școlar. După cum știți, în parohia noastră sunt mulți copii defavorizați. Este acum un bun prilej să ne arătăm dragostea noastră față de ei, cei care sunt viitorul acestui neam.

Pentru aceasta venim la dumneavoastră cu rugămintea de a fi alături de acești copii care nu au bani de rechizite, ghiozdane sau haine.

Consiliul și Comitetul Parohial au grijă de aceste cazuri sociale și mereu sunt gata să sară în ajutorul lor.

La fiecare început de an dumneavoastră ați rânduit, prin biserica noastră, ajutoare pentru aceste cazuri sociale. De aceea, vă rugăm să sprijiniți și acum activitatea noastră pentru a putea dona copiilor rechizite, ghiozdane, haine și încălțăminte.

Sunt sigur că darul făcut va spori în favoarea dumneavoastră și că modesta dvs. contribuție va fi o mângâiere pentru acești copii care sunt viitorul acestui popor.

Credința înseamnă responsabilitate, fapte și jertfă. Alăturat vă atașăm și contul parohiei noastre în care puteți depune contribuția dumneavoastră benevolă, cu specificația „pentru copiii școlari defavorizați”.

Vă mulțumim pentru înțelegerea și dragostea dumneavoastră și Dumnezeu să vă răsplătească jertfa așa cum numai El știe să o facă.

Parohia Șerban Vodă, str. Petre Țuța nr.1, Sector 4, București. Cod fiscal: 14079820
Cont IBAN: RO85RNCB0069149620460001

Părintele Dinu

PRIN NAȘTEREA MARIEI, FIREA S-A BIRUIT PRIN HAR

Primul praznic din anul bisericesc - care începe la 1 septembrie - este Nașterea Maicii Domnului. Prin nașterea Fecioarei sărbătorim rechemarea și replăsmuirea noastră în har, schimbarea celor trecătoare ale Legii cu cele dăinuitoare, înlocuirea literei cu Duhul și a umbrei cu realitatea.

Sărbătoarea a fost stabilită în a opta zi din anul bisericesc, pentru că cifra opt simbolizează ziua veșniciei, viața fără de sfârșit, iar datorită ei, Fiul Cel veșnic al lui Dumnezeu S-a întrupat, a biruit moartea și a dăruit oamenilor viața veșnică în Împărăția Cerurilor.

Prorociile Vechiului Testament

❖ Exceptându-l pe Mântuitorul, doar două persoane din istoria Noului Testament au biografia trasată înainte de nașterea lor: Fecioara Maria și Ioan Botezătorul. Prorociile cu privire la viața, la misiunea lor, preced cu mult timp apariția acestora în istoria mântuirii omenirii. Majoritatea profețiilor mesianice din Vechiul Testament vorbesc direct sau indirect și despre Fecioara Maria.

❖ Primul text profetic din Vechiul Legământ, care conține anunțarea mântuirii, vorbind de „sămânța femeii”, adică Fiul Omului, și despre femeia a cărei sămânță - Hristos - va birui pe cel rău, este din cartea Facerii 3, 15: „Dușmănie voi pune între tine și între femeie, între sămânța ta și sămânța ei; aceasta îți va zdrobi capul, iar tu îi vei înțepa călcâiul”. Pe baza acestui text Sfinții Părinți au dezvoltat o paralelă între prima Evă, prin care a venit căderea, și a doua Evă, Maica Domnului, prin care a venit Răscumppărtorul neamului omenesc.

❖ „Scara lui Iacov” este un alt simbol care ne vorbește despre persoana Maicii Domnului: „Și a visat, parcă era o scară sprijinită pe pământ, iar cu vârful atingea cerul, iar îngerii lui Dumnezeu se suiau și se pogorau pe ea.” (Fac. 28, 12) Coborârea lui Dumnezeu pe pământ la oameni, adică nașterea lui Hristos, se înfăptuiește prin intermediul Fecioarei, iar prin Maria cunoaștem destinul omenirii, acela de a-L purta pe Dumnezeu în suflet prin credință, dar și în trup, prin Euharistie.

❖ În cartea profetului Isaia, cap. 11, versetul 1, întâlnim simbolul „toiagului din rădăcina lui Iesei”, din care va răsări o floare. Sfinții Părinți ne spun că toiagul simbolizează persoana Fecioarei Maria, ea fiind „toiagul” prin care Marele Păstor duce turma cuvântătoare la pășuni veșnice, „toiagul” de care, rezemată fiind firea noastră, leapădă

„Nașterea ta,
de Dumnezeu Născătoare
Fecioară, bucurie a vestit
la toată lumea;
că din tine a răsărit
Soarele dreptății, Hristos
Dumnezeul nostru!
Și dezlegând blestemul,
a dat binecuvântare,
și stricând moartea,
ne-a dăruit nouă
viața veșnică.”

*Tropar la Praznicul Nașterii
Maicii Domnului*

vechimea și bătrânețea neputincioasă, pășind ușor spre cer.

❖ Pe Maica Domnului a mai închipuit-o rugul cel aprins, care ardea și nu se mistuia de flacăra focului dumnezeirii (Ieșire 3, 2), căci ea a fost rugul cel duhovnicesc care a primit în sine focul dumnezeirii și nu s-a ars de el.

Semnificația numelui Mariei

Numele Maria adună în sine atotputernicia, înțelepciunea și bunătatea lui Dumnezeu. Provenind din ebraicul „Aia”, Maria se tâlcuiește „Doamna”, fiindcă ea domnește și stăpânește peste toate zidirile cerești și pământești, ca Maică a lui Dumnezeu, având desăvârșită putere.

După Sfântul Grigorie al Neocezareii, Maria se tâlcuiește „luminare”. Maria înseamnă și „mare”, după cum tâlcuiește Sfântul Ambrozie.

Maria este simbolul bunătății și al harului lui Dumnezeu, pe care le posedă Născătoarea de Dumnezeu.

Însăși Nașterea Fecioarei e o taină

Sfântul Ioan Damaschin se întreabă: „De ce Fecioara s-a născut dintr-o femeie stearpă? Fiindcă trebuia ca singurul lucru nou sub soare, începătura minunilor, să fie preîntâmpinat de minuni și încet-încet, din cele mai smerite să se nască cele mai mari. Dar ar mai fi un lucru. Prin nașterea Mariei, firea s-a biruit prin har și a rămas supusă, necutezând să o ia înainte. Pentru că, de vreme ce Fecioara urma să se nască din Ana, firea n-a îndrăznit să mai ia înainte vlăstarul harului, ci a așteptat neroditoare, până când harul a înflorit rodul.”

Nicolae Cabasila numește pe părinții Fecioarei, Ioachim și Ana, „fericita pereche” și îi înalță mai presus de toți dreptii Vechiului Testament, Noe, Moise, Iosua sau Avraam, fiindcă au devenit colaboratori ai lui Dumnezeu în realizarea tainei unirii cerului cu

pământul. Superioritatea lor vine din rodul pe care această familie l-a dăruit lui Dumnezeu și omenirii întregi.

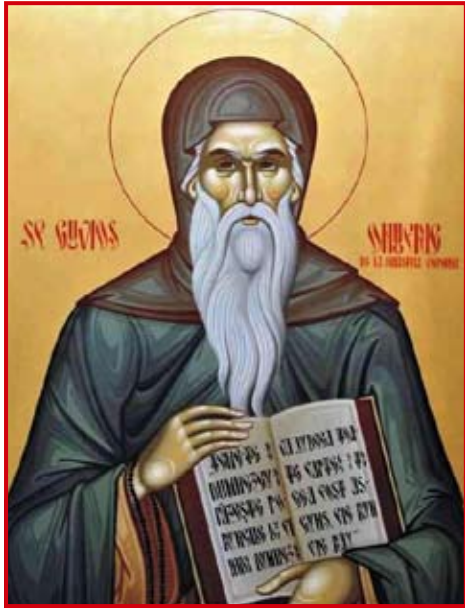
Părinții Fecioarei sunt mai mari decât Moise, pentru că, dacă ultimul a primit prin post și rugăciune Legea care avea să înceteze, ei au primit-o pe cea din al cărui sânge S-a plămădit Cel ce avea să fie Noul Legământ veșnic al lui Dumnezeu cu oamenii. Prunca Maria este atât opera rugăciunii sfinte și curate a părinților ei, cât și darul lui Dumnezeu către aceștia și către lumea întreagă.

Arhanghelul Gavriil s-a arătat atât lui Ioachim cât și Anei, spunându-le că rugăciunea lor îndelungată de a avea un prunc nu a fost trecută cu vederea și că Dumnezeu le va trimite binecuvântarea Sa. Tot el le-a vestit că acest prunc se va umple de Duh Sfânt și va fi un vas ales al lui Dumnezeu. Pentru că Dumnezeu, ca să poată mântui omenirea, avea nevoie de o persoană în care dreptatea și curăția să fie prezente la un nivel care să permită Întruparea. Dumnezeu nu vine acolo unde este răutate, păcat sau necredință. Pe toate cele înalte, curate și sfinte le-a adunat Fecioara în sine, făcându-se pentru noi ispășire și sfințire și curăție. Copila Maria este jertfa de curățire a umanității înainte ca marea jertfă a lui Hristos pe Cruce să ne împace desăvârșit cu Tatăl.

În chip minunat a venit pe lume aceea care a fost, este și va fi fiica Părintelui Ceresc, Mama Fiului și mireasa Duhului Sfânt, Împărăteasa tuturor Sfinților, sprijinitoarea păcătoșilor, atotputernică ajutătoare și rugătoare pentru toți oamenii. Se cuvine să-i aducem Mamei lui Dumnezeu ca dar de nașterea ei lucrarea virtuților. Să nu fim sterpi la suflet și neroditori la inimă, ci să imităm fapta celeia ce s-a născut, care a primit în sine pe Hristos, Cuvântul. ❖

SFÂNTUL CUVIOS ONUFRIE DE LA VORONA

Ctitor duhovnicesc al mănăstirii Sihăstria Voronei, pustnic în ținuturile botoșănene vreme de 25 de ani, duhovnic al sihaștrilor din pădurile Voronei, a fost ucenic al Cuviosului Paisie de la Neamț și a purtat cu acesta o corespondență susținută.

Paisie fiindu-i și duhovnic. După ce s-au despărțit, legătura lor sufletească a continuat prin scrisori, pentru că amândoi petreceau întru același duh.

Auzind de alți pustnici români și ruși, sporiți duhovnicește, care viețuiau în codrii Voronei, va intra în anul 1764 în obștea Schitului Sihăstria Voronei, retrăgându-se în pustie spre liniștire. Timp de 25 de ani va viețui într-o peșteră pe malul Bahluiului, într-o aspră nevoiță, petrecând în smerenie, înfrânare, tăcere și neîncetată rugăciune. Mânca doar o dată în zi, după apusul soarelui, iar noaptea o petrecea priveghind, așipind doar două-trei ore pe un scaun, pentru odihna trupului după cum mărturisește Ieromonahul Nicolae, care viețuia și el în codrii Voronei.

La 7 martie 1774, Cuviosul Onufrie a fost îmbrăcat în schima mare de starețul Paisie, la Dragomirna. Din corespondența purtată între cei doi cuvioși, a ajuns până la noi doar o scrisoare de la Secu, datată 6 iunie 1776. Restul corespondenței dintre starețul Paisie și soborul mănăstirii Vorona, implicit și cu schimnicul Onufrie a fost descoperit în anul 1931 la mănăstirea Rila, în Bulgaria. A avut și preocupări cărturărești, copiind un număr de opere ale Sfinților Părinți, după traduceri și redacțiile starețului Paisie.

Sfântul Onufrie este considerat ctitorul

duhovnicesc al mănăstirii Sihăstria Voronei, lucru confirmat de PS Arhiepiscopul Chesarie Sinadon (1789-1888) într-un „Cuvânt de îndemn la ajutorarea zidirii Săhăstriei Voronii”.

Numele Cuviosului Onufrie ajunsese cunoscut, alături de numele marelui Paisie, până în centrul Rusiei, întărire dată de ieromonahul rus Partenie, care călătorește prin Moldova în prima jumătate a secolului al XIX-lea.

Învrednicindu-se de darul preoției, Cuviosul Onufrie era slujitor ales al celor sfinte și duhovnic al multor sihaștri din pădurile Voronei.

Făcător de minuni încă din timpul vieții sale, și-a cunoscut dinainte și sfârșitul său, care a avut loc la 29 martie, în zilele sărbătorii Învierii Domnului. A fost înmormântat de către câțiva călugări în livadă, la rădăcina unui măr. Nu după mult timp, la rădăcina unui măr. Nu după mult timp, la mormântul cuviosului au început să se petreacă fapte minunate, care adevereau sfințenia sa. Mulți au văzut lumânări arzând și au auzit glasuri cântând în acel loc. După semne și minuni săvârșite de Sfântul Cuvios Onufrie, în anul 1846 i-au fost dezgropate osemintele sfinte, care până astăzi se păstrează în mănăstirea Sihăstria Voronei.

Iar în 2005, Biserica Ortodoxă Română l-a canonizat, punându-l în calendar în data de 9 septembrie. ❖

Sfântul Onufrie s-a născut în Rusia pe la anul 1700, se pare într-o familie nobilă. Din înscrisurile vremii aflăm că în anul 1749 era guvernator al unei provincii din Rusia, dar persecuțiile religioase din aceea vreme îl determină să fugă în Moldova. Aici se va călugări și-și va petrece toată viața în profundă cugetare duhovnicească.

În anul 1763 îl cunoaște pe Cuviosul Paisie la mănăstirea Dragomirna, când tocmai venise din Athos, cu cei peste 60 de ucenici ai săi. Între cei doi se va înfiripa o strânsă prietenie duhovnicească, povățuindu-se unul pe altul pentru a deprinde desăvârșita rugăciune a inimii, Cuviosul

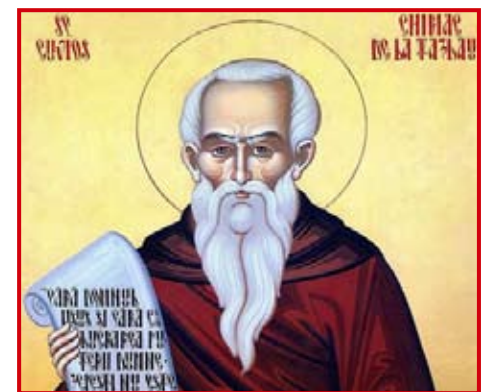
Sfântul Cuvios Chiriac de la Tazlău

Cuviosul Chiriac s-a născut la sfârșitul secolului al XVI-lea într-o familie de credincioși din satul Mesteacăn. De mic copil, fiind luat de către părinți la sfintele slujbe de la Mănăstirea Tazlău, a simțit că sufletul i se „întrăriează cu dumnezeiescul dor” și, luând binecuvântare părintească, a intrat din fragedă tinerețe în obștea Mănăstirii Tazlău. A deprins viața monahicească în mănăstire, apoi a primit îngerescul chip al călugăriei. Aici el a dat dovadă de multă dragoste și râvnă duhovnicească, devenind un ales lucrător al smereniei întru ascultare, al rugăciunii neîncetate și al postirii îndelungate. Curând a fost hirotonit, fără voia lui, diacon și preot, devenind în scurtă vreme un iscusit povățuitor de suflete.

Dorul pentru o nevoiță mai aspră îl face să se retragă în pustnicie, într-o peșteră pe un munte din apropierea mănăstirii, numit Măgura Tazlăului, împreună cu alți sihaștri, unde zeci de ani se ostenește în privegheri de toată noaptea, răbdând și biruind frigul

cumplit și ispitele diavolești. Văzându-se înconjurat de mulți ucenici, peste treizeci, Cuviosul Chiriac a înălțat pe munte, alături de chilia sa, un mic altar de rugăciune, în care se ruga ziua și noaptea și unde mărturisea pe fiii săi duhovnicești. Dobândind darul rugăciunii curate, al vindecării bolilor și al izgonirii demonilor, el devine foarte căutat de către mulțimile de călugări și credincioși, dornici să se împărtășească din sfințenia vieții sale.

Trece la Domnul în jurul 1660, având mormântul în pridvorul bisericii mănăstirii. La 5-7 martie 2008 Sfântul Sinod al Bisericii

Ortodoxe Române a hotărât canonizarea Sfântului Cuvios Chiriac de la Tazlău, cu zi de prăznuire la 9 septembrie. ❖

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 5-12 SEPTEMBRIE 2021

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 5.09	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 11-a după Rusalii (Pilda datornicului nemilostiv) - Utrenia, Sf. Liturghie
Marti 7.09	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Slujbă de priveghere
Miercuri 8.09	08 ⁰⁰ -11 ³⁰	(†) Nașterea Maicii Domnului - Utrenia, Sfânta Liturghie
	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfântul Maslu
Vineri 10.09	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Vecernie, Acatist
Sâmbătă 11.09	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie; Parastas pentru cei adormiți
Duminică 12.09	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica dinaintea Înălțării Sfintei Cruci (Convorbirea lui Iisus cu Nicodim) Utrenia, Sfânta Liturghie